

Disney

Zvířátková sbírka pohádek

Disney Zvířátková sbírka pohádek

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

kolektiv
Disney – Zvířátková sbírka pohádek – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Obsah

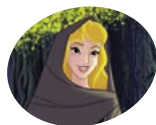
Vaiana

Pua a Heihei 5

Aristokočky

Oslava s překvapením 23

Šípková Růženka

Růženka zachraňuje 39

Pinocchio

Figarův dlouhý den 57

Coco

Příběh o Dantovi 73

101 Dalmatinů

Hrdina Patch 91

Lví král

Dokonalé doupě. 107

Zootopia

Podvodníček 125

Ledové království

Nový sobí přítel 143

Ratatouille

Kuchařské duo 161

Kniha džunglí

Síla a statečnost 177

Mickey & přátelé

Kačer Donald na mléčné farmě 193

Medvídek PÚ

Pú se postará! 207

Dumbo

Timothyho velký den 223

Hledá se Dory

Kdo chce obejmout? 239

Lady a Tramp

Pod správným stromem 257

Popelka

Koupel pro Lucifera 273

Bunnies

Dupík hledá kamaráda 289

Disney VAIANA

PUA E HEIHEI

Blížila se jarní slavnost a Vaiana s babičkou Talou sbíraly na pláži mušle. Vaianin mazlíček Pua se snažil pomáhat, jenže žádná mušle, kterou našel, nebyla prázdná. Vaiana se sehnula a zvedla překrásnou růžovou mušli: „Co myslíš?“ zeptala se babičky.

Babička Tala si mušli pečlivě prohlédla. „Nádherná! Myslím, že je pro náčelníka jako dělaná.“

Vaiana chtěla tatínka během oslavy překvapit dárkem. Vyráběla mu náramek kolem kotníku z mušlí.

Vaiana navlékla mušli
na stužku a pyšně zvedla nákotník
k očím. „Hotovo!“ řekla. „Dám mu ho hned
na začátku oslavy,“ rozhodla se. V tu chvíli se k nim přihnal
bláznivý kohout Heihei s polovinou kokosového ořechu na hlavě.
„Ty jsi ale hlupáček!“ smála se Vaiana a opatrně Heiheie vysvobodila.

Ve vesnici zatím probíhaly
přípravy na slavnost.

Lidé měli plné ruce práce
a nešikovný Heihei překážel,
kde mohl.

Muži stavěli podzemní pec,
které se říká *umu*. Vršili
na sebe kusy dřeva, suché
lusky a kokosové skořápky.
Potom zapálili oheň a vše
pokryli kameny.

Heihei zvědavě natahoval
krk ke žhavým kamenům.
„Vždyť ti chytne peří, ty
hloupý ptáku,“ vykřikl jeden
z mužů a odehnal ho pryč.

Heihei se rozeběhl zpátky na pláž, jenže zakopl o nedokončený podnos, který babička Tala pletla z pandánových listů. Uvízla mu v něm noha, ale vyplašený Heihei si vůbec nevšiml, že veliký podnos táhne za sebou.

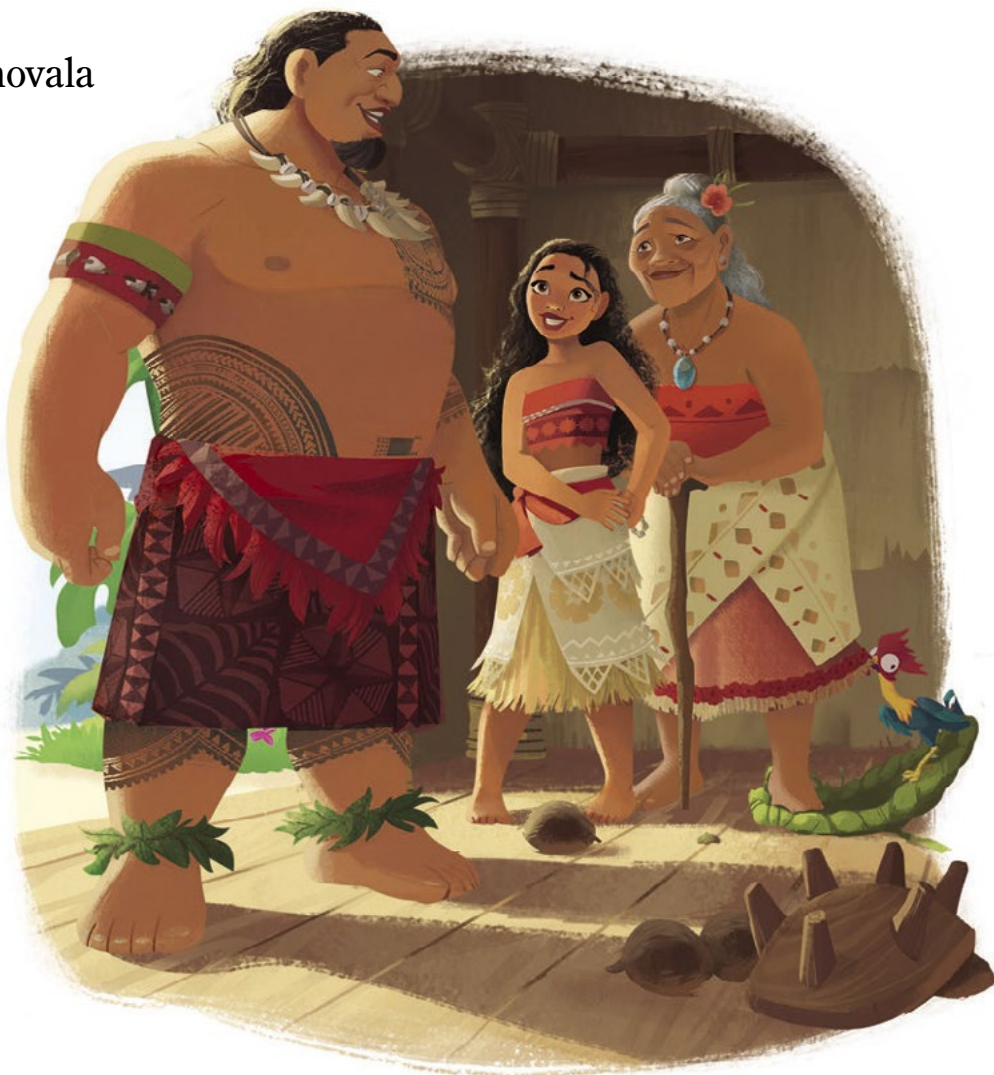
Babička Tala se ho pokoušela chytit, jenže Heihei jí vyklouzl a nemotorně utíkal dál.

Vaiana s babičkou všeho nechaly, když se na pláži objevil náčelník Tui. Babička šikovně přišlápla pandánový podnos, čímž Heihei konečně zastavila.

Vaiana si rychle schovala mušlový nákotník za pásek. Doufala, že si ho tatínek nevšiml.

„Jen se chci ujistit, že vše probíhá, jak má,“ řekl náčelník Tui.

Nespokojený Heihei zatím oklovoval lem babiččiny sukně.

Jakmile byl náčelník Tui z dohledu,
sáhla babička Tala po Heiheiovi.
Jejda! Smekla se po zapomenutém podnosu
a Vaiana ji musela chytit, aby neupadla.

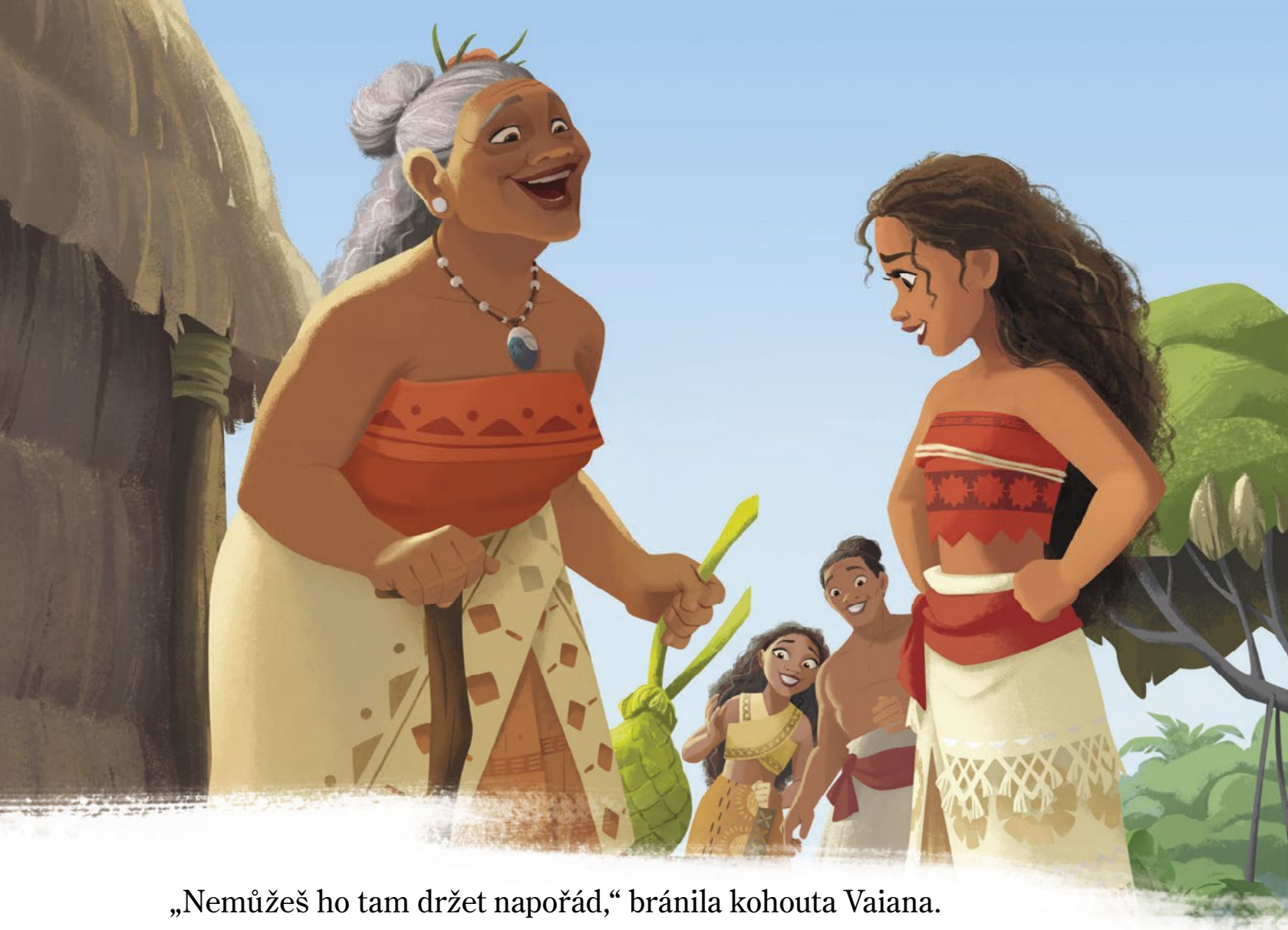
Ani jedna z nich si nevšimla, že Vaianě vypadl z šatů tatínekův mušlový
nákotník. Přistál Heiheiovi na krku a vylekaný kohout se rozeběhl pryč.

„A mám tě!“ vykřikla
babička Tala a v rukou svírala
pevný ručně pletený koš.

Heihei ji neslyšel přicházet,
protože si právě brousil zobák
o kámen.

Babička Tala šikovně
hodila koš přímo na Heiheie,
obrátila ho a rychle
přiklopila víko. Měla
obrovskou radost,
že se jí podařilo bláznivého
kohouta chytit, takže
už nebude moct dál škodit.
Nákotníku, který měl kolem
krku, si nevšimla.

„Nemůžeš ho tam držet napořád,“ bránila kohouta Vaiana.

„To ne,“ souhlasila babička, „ale chvíli tam určitě vydrží. Alespoň než dokončíme přípravy na oslavu.“

Vaiana souhlasila. Byl to dobrý nápad. Bez Heihei jim všechno půjde mnohem rychleji.

Vaiana zkontrolovala, zda je tatínkův nákotník na svém místě. „Ale ne! Je pryč!“

„Pojď, pomůžu ti ho hledat,“ řekla babička Tala.

V tu chvíli zahlédl košík s Heiheiem Pua. Upoutal ho kamarádův zobák, který vykukoval dírou mezi listy. Pua si ho zvědavě prohlížel a při tom si všiml, že kamarádovi visí kolem krku ozdoba s mušlemi.

*To je určitě ta,
kterou hledá
Viana,
pomyslel
si Pua.*

Nejprve musel Pua přijít na to, jak babiččin košík otevře. Kutálel ho po zemi tam a zpátky, ale víko drželo pevně.

Potom zkoušel házet na košík kokosové ořechy. Možná ho tak rozbije! Ale ani tohle nepomohlo. Košík se jen odkutálel o kousek dál.

Pua položil košík na spadlou větev. Rozeběhl se a skočil na druhý konec větve, čímž košík vyvrstl vysoko do vzduchu.

Plesk! košík přistál na zemi,
ale ani teď se neotevřel.

Pua musí vymyslet něco
jiného. A to rychle! Musí vrátit
nákotník Vaianě dřív, než
slavnost začne.

Pua zahlédl dlouhou liánu.
Odtrhl ji a spěchal zpátky
ke košíku. Pevně ho omotal
a rozeběhl se s koncem liány
v puse zpátky k vesnici.
Kohoutovi vyklouzly z košíku
kromě zobáku i obě nohy
a teď poslepu utíkal, kam
ho Pua táhl.

Pua zaslechl hudbu
a pochopil, že oslava
právě začíná. Tenhle
pokus musí vyjít!

Vytáhl košík na štíhlý
strom a zavěsil ho
na větev. Potom se
za ním sám vyškrábal
a začal na větvi skákat
nahoru a dolů. Silněji
a silněji, výš a výš.
Čím víc větev rozkývával,
tím divočeji se na ní košík
houpal.

Nakonec Pua vyskočil tak prudce, že větev košík s kohoutem odmrštila přímo na něj. Pua se ho chytil a společně letěli směrem k vesnici.

Pua kvičel a Heihei poděšeně kdákal.

Nárazem na zem se košík rozpadl
a Heihei byl volný. Pua měl radost, protože
konečně získá Vaianin mušlový nákotník.

Jenže ouha! Kamarádi
přistáli na kopečku a teď
se oba bezmocně kutáleli
dolů, kde uvízli ve staré
rybářské síti.

Vše je ztraceno! Nebo ne? Neovladatelná koule z kohouta, prasátka a rybářské sítě se zastavila přímo u Vaianiných nohou. Vaiana oba kamarády zručně vysvobodila a oči se jí rozzářily úžasem, když na Puově rypáčku zahlédla mušlový nákotník. „Ty jsi ho našel!“ vykřikla a nadšeně prasátko objala.

O chvíli později
předala Vaiana nákotník
náčelníku Tuimu, a ten
si ho hned pyšně navlékl.
„Moc se mi líbí. Děkuji
ti!“ řekl.

Potom tatínek Vaianu
sevřel v náručí. V tu chvíli
zaslechl Pua podivný zvuk.
Nebyl to nikdo jiný než
Heihei! Nemohl pořádně
kokrhat, protože mu zobák
uvízl v kusu naplaveného dřeva.

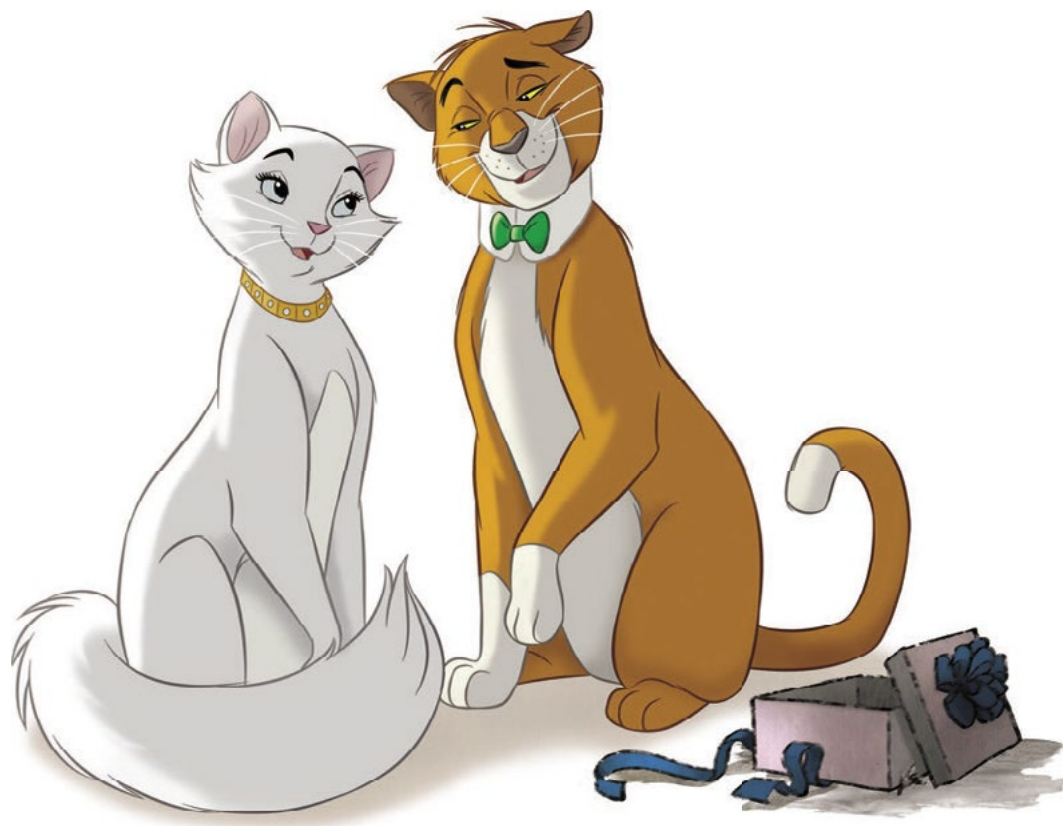
Navíc se zase nějak zamotal do zbytků rozbitého košíku.

Jaké štěstí, že se z Puy stal ten nejšikovnější záchranář bláznivých
kohoutů na celém ostrově!

Disney
ARISTOKOČKY

Oslava s překvapením

Jednoho rána se kocour Tomáš O'Malley probudil, protáhl se, široce si zívln a spokojeně se zadíval na tři koťata, která mu skočila do postele. Marie, Berlioz a Toulouse se přetahovali o jeho pozornost a ve dveřích se objevila Hraběnka s miskou sladké smetany.

„Hodně štěstí, zdraví!“ zapívala koťata. „Hodně štěstí, zdraví, Abrahame DeLaceyi Giuseppe Caseyi Thomasi O'Malley!“

„Děti,“ řekla Hraběnka, „kdo z vás by chtěl dát Tomovi dárek jako první?“

„Já! Já!“ vykřikl Toulouse. „Pojďte za mnou, pane O’Malley!“

„Ano,“ přikývl Berlioz, „běžte za ním.“

Jakmile se za Toulousem a Tomem zavřely dveře, zašeptala Hraběnka Berliozovi a Marii: „A my se teď konečně můžeme pustit do příprav Tomovy oslavy s překvapením!“

Toulouse odvedl Toma do ateliéru.

„Tady jsem stvořil svá největší umělecká díla,“ vysvětloval Toulouse.

„A dnes tady nakreslím váš portrét. Natočte prosím obličej trochu k oknu a nehýbejte se!“

Prsk! Plesk! Plác! Toulouse začal na paletu vymačkávat všemožné barvy.

Tom byl barevným představením tak uchvácen, že úplně přestal vnímat, co se děje za ním.

Netrvalo dlouho a Toulouse ukázal Tomovi hotový portrét.

„To je paráda, Toulouse!“ pochválil ho Tom. „Myslíš, že bys mě to mohl naučit?“

„Jistě že mohl!“ odpověděl Toulouse a široce se usmál. Všechno šlo přesně tak, jak si koťata naplánovala.

Nejprve Toulouse ukázal Tomovi, jak si namíchat barvy do požadovaných odstínů. Potom společně načrtli portrét tužkou. A nakonec společně malovali a... malovali a... malovali!

„Tohle je nejlepší narozeninový dárek, jaký jsem kdy dostal,“ řekl Tom, když skončili. „Nemůžu se dočkat, až svůj portrét ukážu kocouru Scatovi a zbytku kočičí kapely.“

V tu chvíli přišli do pokoje Marie a Berlioz.

„Teď jsme na řadě my!“ řekla Marie a vyskočila na své oblíbené místo na pianu. „Chceš si poslechnout nějaké stupnice a etudy?“

„Složili jsme ti úplně novou narozeninovou písničku,“ přidal se Berlioz. „Můžu ti ji zahrát?“

„Ano, budu moc rád!“ přikývl Tom.

Berlioz si začal protahovat prsty a Marie zatím přešla na druhou stranu piana. Tom O'Maley obě kořata zvědavě pozoroval a čekal, co se bude dít. V okně za jeho zády zatím ostatní rozvěšovali výzdobu na narozeninovou oslavu. „Dobrá,“ ozval se Berlioz, „můžeme začít?“

„Můžeme!“ přikývl Tom.

Berliozovy tlapky se rozeběhly po klaviatuře a pokoj zaplnily první tóny nové narozeninové písničky. Marie začala zpívat. Tom byl nadšený. Měl z nové písně, která byla napsaná speciálně pro něj, ohromnou radost.

„Můžete se k nám kdykoliv přidat, pane O'Malley,“ nabídla Marie.

Netrvalo dlouho a Tom vyzpěvoval z plna hrdla. „Děkuji vám! Tohle je ta nejlepší narozeninová písnička, jakou jsem kdy slyšel.“